საქართველოს კანონი
საპარლამენტო ფრაქციის შესახებ

თავი I
ზოგადი დებულებანი

მუხლი 1. საპარლამენტო ფრაქცია

საპარლამენტო ფრაქცია (შემდგომში – ფრაქცია) არის პარლამენტში საქმიანობის კოორდინაციის მიზნით საერთო პოლიტიკური შეხედულებებისა და ინტერესების მქონე პარლამენტის წევრთა ნებაყოფლობითი გაერთიანება.

საქართველოს 2005 წლის 10 მარტის კანონი №1067 - სსმ I, №11, 29.03.2005 წ., მუხ.66

მუხლი 2. კანონის რეგულირების სფერო

ეს კანონი განსაზღვრავს ფრაქციის ჩამოყალიბების, რეგისტრაციის, საქმიანობისა და გაუქმების წესს, ფრაქციის უფლებამოსილებას, აგრეთვე საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობისა და უმცირესობის კოალიციის სამართლებრივ მდგომარეობას.

საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16
საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42

მუხლი 3. საქართველოს კანონმდებლობა ფრაქციის შესახებ

საქართველოს კანონმდებლობა ფრაქციის შესახებ მოიცავს საქართველოს კონსტიტუციას, ამ კანონს, სხვა საკანონმდებლო და ნორმატიულ აქტებსა და პარლამენტის რეგლამენტს.

მუხლი 4. ფრაქციის ამოცანები

ფრაქციის ამოცანებია:

ა) გამოხატოს და გაატაროს საკუთარი პოლიტიკური კურსი საკანონმდებლო ორგანოში ქვეყნის საგარეო და საშინაო საკითხებთან დაკავშირებით;

ბ) მონაწილეობა მიიღოს პარლამენტისა და მისი ორგანოების საქმიანობის სრულყოფაში, ხელი შეუწყოს პარლამენტის წევრთა შესაძლებლობების მაქსიმალურად გამოვლენას და მათი აქტიურობის გაზრდას, ასევე მათ მიერ პარლამენტის რეგლამენტის მოთხოვნათა შესრულებასა და საპარლამენტო ქცევის სტანდარტების დაცვას;

გ) გამოხატოს ფრაქციის შეჯერებული აზრი პარლამენტის უმთავრესი ფუნქციის – კანონშემოქმედებითი საქმიანობის განხორციელებაში.

თავი II
ფრაქციის ჩამოყალიბებისა და გაუქმების წესი

მუხლი 5. ფრაქციის ჩამოყალიბების პირობები

1. ფრაქციის ჩამოყალიბების უფლება აქვს პარლამენტის არანაკლებ ათ წევრს, რომელთა უფლებამოსილებაც დადასტურებულია პარლამენტის მიერ.
2. პარლამენტის წევრი შეიძლება გაერთიანდეს მხოლოდ ერთ ფრაქციაში.
3. ფრაქციის ჩამოყალიბება შესაძლებელია როგორც პარტიულ, ისე არაპარტიულ საფუძველზე.
4. დაუშვებელია ფრაქციის სახით პარლამენტის წევრთა ისეთი გაერთიანების ჩამოყალიბება, რომელიც მიზნად ისახავს პირადი, პროფესიული, ადგილობრივი ან რელიგიური ინტერესების დაცვას.
5. ერთი პარტიული სიით არჩეულმა ერთი პარტიის წევრებმა შეიძლება შექმნან მხოლოდ ერთი ფრაქცია. პარლამენტის წევრს, გარდა მაჟორიტარული საარჩევნო სისტემით არჩეული პარლამენტის წევრისა, თუ მისი პარტიის წევრებმა შექმნეს ფრაქცია, უფლება არა აქვს იყოს სხვა ფრაქციის წევრი.

საქართველოს 2005 წლის 10 მარტის კანონი №1067 - სსმ I, №11, 29.03.2005 წ., მუხ.66

მუხლი 6. ფრაქციის ჩამოყალიბება

1. ფრაქციის ჩამოყალიბების მსურველი პარლამენტის წევრთა ჯგუფი შეიმუშავებს ფრაქციის პოლიტიკურ პლატფორმასა და წესდებას.
2. ფრაქცია ჩამოყალიბებულად ითვლება მასში გაერთიანებული პარლამენტის არანაკლებ ათი წევრის მიერ ფრაქციის პოლიტიკური პლატფორმისა და წესდების მიღების მომენტიდან.
3. ახალჩამოყალიბებული ფრაქცია თავისი შემადგენლობიდან ირჩევს ფრაქციის თავმჯდომარეს. თავმჯდომარის არჩევის წესსა და პროცედურას განსაზღვრავს ფრაქციის წესდება.
4. სავალდებულოა ახალჩამოყალიბებული ფრაქციის რეგისტრაცია.

მუხლი 7. ფრაქციის რეგისტრაციის პირობები

ფრაქციის თავმჯდომარე ფრაქციის ჩამოყალიბებიდან ერთი კვირის ვადაში რეგისტრაციისათვის განცხადებით მიმართავს პარლამენტის თავმჯდომარეს. განცხადებაში უნდა აღინიშნოს ფრაქციის ოფიციალური სახელწოდება და პერსონალური შემადგენლობა, ფრაქციის თავმჯდომარის, სხვა ხელმძღვანელი პირებისა და წევრთა ვინაობის მითითებით. განცხადებას უნდა დაერთოს ფრაქციის პოლიტიკური პლატფორმა და წესდება.

მუხლი 8. ფრაქციის რეგისტრაციის წესი

1. პარლამენტის თავმჯდომარე პარლამენტის ბიუროს უახლოეს სხდომას წარუდგენს ფრაქციის რეგისტრაციისათვის შემოსულ დოკუმენტებს. მასალები შესასწავლად გადაეცემა პარლამენტის საპროცედურო საკითხთა და წესების კომიტეტს, რომელიც თავის დასკვნას ორი კვირის ვადაში წარუდგენს ბიუროს. ფრაქციის რეგისტრაციის საკითხს განიხილავს და გადაწყვეტილებას იღებს პარლამენტის ბიურო.

2. ფრაქციას, რომელსაც რეგისტრაციაზე უარი ეთქვა, უფლება აქვს, პარლამენტის ბიუროს გადაწყვეტილების მართლზომიერების საკითხი დააყენოს პარლამენტის სხდომაზე.

მუხლი 9. ინფორმაცია ფრაქციის რეგისტრაციის თაობაზე

ინფორმაცია ფრაქციის რეგისტრაციის თაობაზე და ფრაქციის სადამფუძნებლო დოკუმენტების ტექსტი ეცნობება პარლამენტს და ქვეყნდება " პარლამენტის უწყებანში".

მუხლი 10. ცვლილებები ფრაქციაში

1. პარლამენტის წევრს უფლება აქვს, ყოველგვარი მოტივაციის გარეშე, ნებისმიერ დროს გავიდეს ფრაქციის შემადგენლობიდან.

2. ფრაქციას უფლება აქვს, წესდებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, მიიღოს ახალი წევრი ან გარიცხოს წევრი ფრაქციიდან.

3. ფრაქციის თავმჯდომარის, სხვა ხელმძღვანელი პირების არჩევის, გადაყენების, გადადგომის, ფრაქციის შემადგენლობაში მომხდარი ცვლილებების, აგრეთვე ფრაქციის სადამფუძნებლო დოკუმენტებში შესწორებათა შეტანის შესახებ სამი დღის ვადაში წერილობით ეცნობება პარლამენტის თავმჯდომარეს.

4. ინფორმაცია ამ მუხლის პირველი, მე-2 და მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული ცვლილებების შესახებ ეცნობება პარლამენტს და ქვეყნდება " პარლამენტის უწყებანში".

მუხლი 11. ფრაქციის გაუქმება

თუ ფრაქციიდან წევრთა გასვლის ან გარიცხვის შედეგად მასში გაერთიანებული დარჩა პარლამენტის ათ წევრზე ნაკლები, ფრაქცია გაუქმებულად ჩაითვლება.

თავი III
ფრაქციის უფლებამოსილებანი

მუხლი 12. ფრაქციის უფლებამოსილების დადგენა

ამ კანონის მე-6 მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტებით, მე-8 მუხლის მე-2 პუნქტითა და მე-10 მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებულ უფლებამოსილებებს ფრაქცია ახორციელებს ჩამოყალიბების მომენტიდან. ყველა სხვა უფლებამოსილებას ფრაქცია იძენს მხოლოდ დადგენილი წესით რეგისტრაციის შემდეგ.

მუხლი 13. საკანონმდებლო ინიციატივის უფლება

საქართველოს კონსტიტუციის 67- ე მუხლის თანახმად, ფრაქციას აქვს საკანონმდებლო ინიციატივის უფლება.

მუხლი 14. შეკითხვის უფლება

ფრაქციას უფლება აქვს, შეკითხვით მიმართოს პარლამენტის წინაშე ანგარიშვალდებულ, პასუხისმგებელ ორგანოს და მთავრობის ცალკეულ წევრს, რომლებიც ვალდებულნი არიან უპასუხონ დასმულ შეკითხვას.

მუხლი 15. პარლამენტის ორგანოებში წარმომადგენლობის უფლება

1. ფრაქცია წარმომადგენლობის მეშვეობით მონაწილეობს პარლამენტის კომიტეტების, საგამოძიებო და სხვა დროებითი კომისიების, საპარლამენტო დელეგაციების საქმიანობაში.

2. ფრაქციის წარმომადგენელთა რაოდენობა პარლამენტის ორგანოებში, როგორც წესი, განისაზღვრება ფრაქციაში გაერთიანებულ პარლამენტის წევრთა რაოდენობის პროპორციულად.

3. პარლამენტის ორგანოში ფრაქციის მიერ წარდგენილი წევრი წყვეტს საქმიანობას კანონმდებლობით დადგენილი წესით ფრაქციიდან გარიცხვის, გასვლის ან ფრაქციის მიერ ამ ორგანოდან გამოწვევის შემთხვევაში. ფრაქციას უფლება აქვს წარადგინოს ახალი კანდიდატი, რის შესახებაც პარლამენტის შესაბამისი ორგანოს ხელმძღვანელი აცნობებს პარლამენტს.

4. ფრაქციათა შექმნის, შეერთების, გაყოფის ან გაუქმების შემთხვევაში პარლამენტის ბიურო გადაანაწილებს პროპორციული წარმომადგენლობის კვოტებს. თუ ფრაქცია არ ეთანხმება ბიუროს გადაწყვეტილებას, საკითხი წყდება პარლამენტის სხდომაზე.

5. კვოტირების ნორმების შეცვლის შემთხვევაში პარლამენტის ორგანოებში ფრაქციის წარმომადგენლობის პერსონალურ საკითხებს წყვეტს შესაბამისი ფრაქცია.

6. ამ მუხლის მე-3 და მე-5 პუნქტებით დადგენილი წესი არ ვრცელდება პარლამენტის იმ წევრებზე, რომელთაც პარლამენტის ორგანოებში არჩევითი თანამდებობები უკავიათ.

მუხლი 16. ინფორმაციის გავრცელების უფლება

1. ფრაქციას უფლება აქვს, გამოაქვეყნოს თავისი თვალსაზრისი " პარლამენტის უწყებანში", მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებში, გამოუშვას საინფორმაციო ბიულეტენი.

2. პარლამენტის აპარატი ვალდებულია, მოთხოვნის შემთხვევაში, პარლამენტის წევრებს შორის გაავრცელოს ფრაქციის ოფიციალური მიმართვა.

3. ფრაქციის მიერ გავრცელებულ ყველა დოკუმენტს ხელს აწერს ფრაქციის ხელმძღვანელი პირი.

მუხლი 17. პარლამენტისა და კომიტეტის სხდომებში მონაწილეობის უფლება

ფრაქციას უფლება აქვს, პარლამენტისა და კომიტეტის სხდომებზე, პარლამენტის რეგლამენტით დადგენილი წესით, გამოთქვას თავისი მოსაზრება პარლამენტის მიერ ასარჩევი, დასანიშნი ან დასამტკიცებელი კანდიდატების მიმართ, მონაწილეობა მიიღოს კამათში, მოითხოვოს პოლიტიკური დებატების გამართვა, განახორციელოს კანონმდებლობით მისთვის მინიჭებული სხვა უფლებამოსილებანი.

მუხლი 17[1]. სასჯელაღსრულების დასებულებაში სპეციალური ნებართვის გარეშე შესვლის უფლება

ფრაქციას უფლება აქვს თავისი საქმიანობის საჭიროებიდან გამომდინარე, პარლამენტის რეგლამენტით განსაზღვრული წესის შესაბამისად დასვას საკითხი მის შემადგენლობაში შემავალი პარლამენტის წევრისათვის საქართველოს ტერიტორიაზე მოქმედ სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში სპეციალური ნებართვის გარეშე შესვლის უფლების მინიჭების შესახებ.

საქართველოს 2000 წლის 20 აპრილის კანონი №255 - სსმ I, №16, 02.05.2000 წ., მუხ.40

მუხლი 18. ფრაქციის წესდება

1. ფრაქციის შიდაორგანიზაციულ საკითხებს საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კანონის, სხვა საკანონმდებლო აქტებისა და პარლამენტის რეგლამენტის შესაბამისად აწესრიგებს ფრაქციის წესდება.

2. ფრაქციის წესდებაში განსაზღვრული უნდა იყოს ფრაქციის ჩამოყალიბების, მის შემადგენლობაში ცვლილებების შეტანის წესი, ფრაქციის წევრთა უფლებამოსილება. ფრაქციის მიზნები და ამოცანები, სტრუქტურა და სტრუქტურული ერთეულების სამართლებრივი მდგომარეობა, აგრეთვე წესდების ზოგადი ან ნაწილობრივი გადასინჯვის წესი.

3. ფრაქციის წესდებაში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს ფრაქციის სხდომა.

თავი IV
ფრაქციის სტრუქტურა

მუხლი 19. ფრაქციის სხდომა

1. ფრაქციის უმაღლესი ორგანოა ფრაქციის სხდომა.

2. ფრაქციის სხდომა ღიაა. წესდებით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, შეიძლება გამოცხადდეს დახურული სხდომა.

3. ფრაქციის სხდომა იმართება პარლამენტის რეგლამენტით დადგენილ დღეს, აგრეთვე საჭიროებისამებრ.

4. ფრაქციის სხდომა უფლებამოსილია:

ა) გადაწყვიტოს საპარლამენტო უმრავლესობაში, უმცირესობაში ან სხვა კოალიციაში ფრაქციის გაერთიანების საკითხი;

ბ) შეიტანოს ცვლილებები და დამატებები ფრაქციის წესდებაში;

გ) მიიღოს გადაწყვეტილება პარლამენტის სხდომაზე განსახილველ საკითხთან დაკავშირებით ფრაქციის ერთიანი პოზიციის გამოხატვის თაობაზე;

დ) აირჩიოს ფრაქციის თანამდებობის პირები;

ე) გადაწყვიტოს ფრაქციის საქმიანობასთან დაკავშირებული სხვა საკითხები.

საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16

მუხლი 20. ფრაქციის ხელმძღვანელი პირები

1. ფრაქციის ხელმძღვანელი პირები არიან: ფრაქციის თავმჯდომარე, მისი მოადგილე და მდივანი.

2. ფრაქციის თავმჯდომარე:

ა) ხელმძღვანელობს ფრაქციის საქმიანობას;
ბ) წარმოადგენს ფრაქციას პარლამენტში და მის გარეთ;
გ) თანამდებობრივად შედის პარლამენტის ბიუროს შემადგენლობაში;
დ) წარმართავს ფრაქციის სხდომებს;
ე) ახორციელებს ფრაქციის წესდებით განსაზღვრულ სხვა უფლებამოსილებებს.

3. ფრაქციის თავმჯდომარის მოადგილე თავმჯდომარის დავალებით ხელმძღვანელობს ფრაქციის საქმიანობის ცალკეულ მიმართულებებს და, საჭიროებისამებრ, წესდებით გათვალისწინებული წესით, ასრულებს ფრაქციის თავმჯდომარის მოვალეობას.

4. ფრაქციის მდივანი ასრულებს ფრაქციის თავმჯდომარისა და მისი მოადგილის დავალებებს, ხელმძღვანელობს ფრაქციის შიდაორგანიზაციულ საქმიანობას, ახორციელებს ფრაქციის წესდებით მისთვის მინიჭებულ სხვა უფლებამოსილებებს.

5. ფრაქციის ხელმძღვანელი ორგანოებისა და ხელმძღვანელი პირების არჩევის წესს და მათ კომპეტენციას განსაზღვრავს ფრაქციის წესდება.

თავი V
ფრაქციის საქმიანობის გარანტიები

მუხლი 21. ფრაქციის საქმიანობის უზრუნველყოფა

1. ფრაქციის საქმიანობის უზრუნველსაყოფად იქმნება სათანადო პირობები და გამოიყოფა შესაბამისი თანხა.

2. ფრაქციას პარლამენტის სხდომათა დარბაზში გამოეყოფა შესაბამისი ადგილი, ხოლო პარლამენტის შენობაში – სამუშაო ფართობი.

3. ფრაქციის საქმიანობას უზრუნველყოფს ფრაქციის აპარატი. ფრაქციის აპარატის თანამშრომლების რაოდენობას და ანაზღაურების პირობებს, პარლამენტის აპარატის უფროსის წარდგინებით, ამტკიცებს პარლამენტის თავმჯდომარე.

4. ფრაქციის აპარატის თანამშრომლებს სამსახურში იღებს და სამსახურიდან ათავისუფლებს პარლამენტის აპარატის უფროსი ფრაქციის თავმჯდომარის წარდგინებით, ვადიანი შრომითი ხელშეკრულების (კონტრაქტის) საფუძველზე, ასეთი ხელშეკრულებისათვის შრომის კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

5. ფრაქციის აპარატის საშტატო ოდენობა, ფრაქციისათვის პარლამენტის შენობაში გამოყოფილი სამუშაო ფართობი და ფრაქციის საქმიანობის უზრუნველსაყოფად გამოყოფილი თანხა, როგორც წესი, განისაზღვრება ფრაქციაში გაერთიანებულ პარლამენტის წევრთა რაოდენობის პროპორციულად.

საქართველოს 1999 წლის 28 მაისის კანონი №1983 - სსმ I, №20 (27), 09.06.1999 წ., მუხ.80

თავი VI
საპარლამენტო კოალიცია, უმრავლესობა და უმცირესობა

საქართველოს 1999 წლის 25 ნოემბრის კანონი №8 - სსმ I, №45(52), 26.11.1999 წ., მუხ.234
საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16
საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42

მუხლი 22. საპარლამენტო კოალიცია

საერთო პოლიტიკური შეხედულების მქონე ორ ან მეტ საპარლამენტო ფრაქციას, ამ ფრაქციებს მიმხრობილ პარლამენტის წევრებს, საერთო პოლიტიკური პლატფორმის საფუძველზე შეუძლიათ შექმნან საპარლამენტო კოალიცია.

საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16
საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42

მუხლი 23. საპარლამენტო უმრავლესობა

1. თუ საპარლამენტო ფრაქციაში ან კოალიციაში გაერთიანებულ პარლამენტის წევრთა საერთო რაოდენობა გადააჭარბებს პარლამენტის წევრთა სიითი შემადგენლობის ნახევარს, ფრაქცია ან კოალიცია იძენს საპარლამენტო უმრავლესობის სტატუსს.

2. საპარლამენტო უმრავლესობის შექმნა შეუძლიათ საპარლამენტო ფრაქციებს, ამ ფრაქციებს მიმხრობილ პარლამენტის წევრებს, რომლებიც არ არიან გაერთიანებულნი არც ერთ ფრაქციაში, ან/და საპარლამენტო კოალიციებს, თუ მათში გაერთიანებულ პარლამენტის წევრთა საერთო რაოდენობა გადააჭარბებს პარლამენტის წევრთა სიითი შემადგენლობის ნახევარს.

საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16
საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42

მუხლი 24. საპარლამენტო უმცირესობა

1. საპარლამენტო უმრავლესობის შექმნის შემთხვევაში შეიძლება შეიქმნას საპარლამენტო უმცირესობა.

2. თუ საპარლამენტო ფრაქციაში ან კოალიციაში გაერთიანებულ პარლამენტის წევრთა საერთო რაოდენობა გადააჭარბებს საპარლამენტო უმრავლესობის გარეთ დარჩენილ პარლამენტის წევრთა რაოდენობის ნახევარს,

ფრაქცია ან კოალიცია თავისი მოთხოვნის საფუძველზე იძენს საპარლამენტო უმცირესობის სტატუსს.

3. საპარლამენტო უმცირესობის შექმნა შეუძლიათ საპარლამენტო ფრაქციებს, ამ ფრაქციებს მიმხრობილ პარლამენტის წევრებს, რომლებიც არ არიან გაერთიანებულნი არც ერთ ფრაქციაში, ან/და საპარლამენტო კოალიციებს, თუ მათში გაერთიანებულ პარლამენტის წევრთა საერთო რაოდენობა გადააჭარბებს საპარლამენტო უმრავლესობის გარეთ დარჩენილ პარლამენტის წევრთა რაოდენობის ნახევარს.

საქართველოს 1999 წლის 25 ნოემბრის კანონი №8 - სსმ I, №45(52), 26.11.1999 წ., მუხ.234
საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16
საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42

მუხლი 25. საპარლამენტო კოალიციის, საპარლამენტო უმრავლესობისა და საპარლამენტო უმცირესობის რეგისტრაცია

1. საპარლამენტო კოალიცია, საპარლამენტო უმრავლესობა და საპარლამენტო უმცირესობა უფლებამოსილებას იძენენ პარლამენტის ბიუროს მიერ მათი რეგისტრაციის შემდეგ.

2. რეგისტრაციისათვის საპარლამენტო კოალიციის ლიდერი, უმრავლესობის ლიდერი, უმცირესობის ლიდერი ბიუროს წარუდგენენ განცხადებებს, რომლებშიც აღნიშნული უნდა იყოს შესაბამისად საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობის, უმცირესობის ლიდერებისა და წევრების ვინაობა.

3. განცხადებას უნდა დაერთოს საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობის, უმცირესობის პოლიტიკური პლატფორმა და დებულება ხელმოწერილი კოალიციის, უმრავლესობის, უმცირესობის ლიდერებისა და კოალიციაში, უმრავლესობაში, უმცირესობაში გაერთიანებულ ფრაქციათა თავმჯდომარეების მიერ.

4. საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობის, უმცირესობის ჩამოყალიბებისა და რეგისტრაციის წესები განისაზღვრება ამ კანონის მე-7-9 მუხლების შესაბამისად.

საქართველოს 1999 წლის 25 ნოემბრის კანონი №8 - სსმ I, №45(52), 26.11.1999 წ., მუხ.234
საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16
საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42

მუხლი 25[1]. საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობისა და უმცირესობის აპარატები

1. საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობისა და უმცირესობის საქმიანობას უზრუნველყოფენ მათი აპარატები, რომლებიც იქმნება დადგენილი წესით.

2. საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობისა და უმცირესობის აპარატების საშტატო ერთეულების რაოდენობა განისაზღვრება კოალიციაში, უმრავლესობაში, უმცირესობაში გაერთიანებულ ფრაქციათა აპარატების საშტატო ერთეულების ხარჯზე.

3. საპარლამენტო კოალიციის, უმრავლესობისა და უმცირესობის შიდაორგანიზაციული საკითხები და საქმიანობის წესი რეგულირდება მათი დებულებებით.

საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42

თავი VII
დასკვნითი დებულებანი

მუხლი 26. კანონის ამოქმედება

1. ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებისთანავე.

2. ძალადაკარგულად ჩაითვალოს საქართველოს 1995 წლის 21 დეკემბრის კანონი " საპარლამენტო ფრაქციის შესახებ".

საქართველოს პრეზიდენტი ედუარდ შევარდნაძე.
თბილისი,
1997 წლის 16 სექტემბერი.
№848– Iს

შეტანილი ცვლილებები:

1. საქართველოს 1999 წლის 28 მაისის კანონი №1983 - სსმ I, №20 (27), 09.06.1999 წ., მუხ.80
2. საქართველოს 1999 წლის 25 ნოემბრის კანონი №8 - სსმ I, №45(52), 26.11.1999 წ., მუხ.234
3. საქართველოს 2000 წლის 24 თებერვლის კანონი №171 - სსმ I, №8, 15.03.2000 წ., მუხ.16
4. საქართველოს 2000 წლის 20 აპრილის კანონი №255 - სსმ I, №16, 02.05.2000 წ., მუხ.40
5. საქართველოს 2002 წლის 10 აპრილის კანონი №1364 - სსმ I, №9, 26.04.2002 წ., მუხ.42
6. საქართველოს 2005 წლის 10 მარტის კანონი №1067 - სსმ I, №11, 29.03.2005 წ., მუხ.66